

15 Οκτωβρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΤΟΥΣΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ὧν η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 672/91).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έννομο συμφέρον — Προσποντούχος υποψήφιος για πλήρωση θέσης προαγωγής έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την πλήρωσή της με άλλο πρόσωπο, είτε η πλήρωση έγινε διά προαγωγής είτε με άλλο τρόπο.

5

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Οι περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1986 (Κ.Δ.Π 291/86) — Καν. 2(1) και 13(2) — Θέσεις προαγωγής μπορούν να πληρωθούν με προαγωγή ή μετάθεση υπαλλήλου — Εύρος της διακριτικής εξουσίας της Αρχής επί του προκειμένου.

10

Διοικητικό Δίκαιο — Γενικές Αρχές — Το αξίωμα "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων" και η *Enripides v. E.A.C.* Εν όψει του Καν. 19 (1), (2), (3) και (4) της Κ.Δ.Π. 291/86 — Κρίση περί μη παραβάσεως του αξιώματος.

15

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Οι περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1986 (Κ.Δ.Π. 291/86) — Καν. 2(1) σε συνδυασμό με τον Καν. 26(2) — Η επιτρεπόμενη μετάθεση χωρίς αλλαγή τόπου εργασίας.

20

Επιδιώχθηκε με την προσφυγή η ακύρωση (και επανεξέταση) της μετάθεσης του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Μηχανικού Εκπαιδύσεως και Επιμορφώσεως, Υπηρεσία Προσωπικού,

25

Κεντρικά Γραφεία, αντί της προαγωγής του προς προαγωγή υποψηφίου αιτητή.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 (1) Πολλά από τα θέματα που εγείρονται στην παρούσα προσφυγή εγέρθηκαν και στην υπόθεση **Πετούση v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (αρ. υπ. 702/91, ημερομηνίας 31/7/92), που αφορούσε τον ίδιο αιτητή, με θέμα την πλήρωση άλλης θέσεως στην Αρχή και πάλι με μετάθεση αντί προαγωγής (εναντίον της εκκρεμεί η Αναθεωρητική Έφεση 1626 που δεν έχει ακόμα ακουστεί).

15 Το θέμα της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του αιτητή εγέρθηκε κι' εξετάστηκε και στην πιο πάνω υπόθεση, όπου ο αδελφός Δικαστής κ. Στυλιανίδης, απέρριψε τον ισχυρισμό αυτό του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση. Είμαι απόλυτα σύμφωνος με τη γνώμη που εξέφρασε επί του
20 θέματος ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης. Εφόσον ο αιτητής ήταν προσοντούχος υποψήφιος για την πλήρωση της θέσης, που είναι θέση προαγωγής, έχει έννομο συμφέρον να προσβάλλει την πλήρωσή της, με άλλο πρόσωπο, είτε η πλήρωση έγινε με προαγωγή, είτε με άλλο τρόπο.

25 (2) Οι ισχυρισμοί περί αδυναμίας μεταθέσεως εγέρθηκαν και εξετάστηκαν και στην υπόθεση **Πετούση v. Α.Η.Κ.** Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης, απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή, ανέφερε τα ακόλουθα, τα οποία και υιοθετώ:
30

35 "Ο Κανονισμός 2(1) προβλέπει ότι κενή θέση σημαίνει 'θέσιν μη κατεχομένην υπό υπαλλήλου'. Η θέση που πληρώθηκε στον ουσιώδη χρόνο ήταν κενή. Θέσεις προαγωγής με τον Κανονισμό 13(2) μπορούν να πληρωθούν με προαγωγή ή μετάθεση υπαλλήλου. Όσον και αν ξενίζει η πλήρωση της θέσης με μετάθεση, η απόφαση αυτή έχει νομικό έρεισμα στους Κανονισμούς της Αρχής και η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή είναι αβάσιμη και
40 δεν ευσταθεί."

Περαιτέρω, θα ήθελα να προσθέσω, ότι η διακριτική εξουσία της Αρχής, με βάση τον Κανονισμό 13(2) δεν περιορίζεται στον εκ των προτέρων καθορισμό του τρόπου

πληρώσεως των κενών θέσεων αλλά είναι λογικό η Αρχή ν' ασκήσει τη διακριτική της εξουσία αφού λάβει υπόψη τις εισηγήσεις τόσο της Μεικτής Επιτροπής όσο και της Υπεπιτροπής της, με γνώμονα το καλώς νοούμενο συμφέρον της υπηρεσίας. Η Μεικτή Επιτροπή, όπως εξάλλου φαίνεται κι' από τις εξουσίες που της παρέχει ο Κανονισμός 18, εξετάζει μόνο αιτήσεις για προαγωγή και διενεργεί εισηγήσεις μόνο για σκοπούς προαγωγής, ενώ η Υπεπιτροπή της Αρχής, της οποίας οι εξουσίες πηγάζουν από τον Κανονισμό 19, εξετάζει τόσο τις αιτήσεις για προαγωγή όσο και για μετάθεση προτού διενεργήσει τις συστάσεις της. Στην παρούσα περίπτωση υπήρχαν οι εισηγήσεις για πλήρωση της θέσης με μετάθεση, τόσο από την Υπεπιτροπή της Αρχής όσο και το Γενικό Διευθυντή.

(3) Η παρουσία κατά τη συνεδρία της Υπεπιτροπής του Γενικού Διευθυντή, του Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικού διευθυντή και του Διευθυντή Προσωπικού εξουσιοδοτείται με τον Κανονισμό 19(6) και τον Κανόνα 6 του Μέρους II του Δευτέρου Πίνακα των Κανονισμών.

(4) Η εκτίμηση του κατά πόσο κενή θέση θα πληρωθεί με μετάθεση ή προαγωγή, ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της Αρχής.

(5) Οι ισχυρισμοί του αιτητή για παράβαση του αξιώματος "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων", κρίνονται επίσης αβάσιμοι. (Βλ. την υπόθεση *Enripides v. Electricity Authority of Cyprus*).

Επιπρόσθετα, ο Κανονισμός 19 της ΚΔΠ 291/86, που θεσπίστηκε μετά την πιο πάνω απόφαση, προνοεί ρητά ότι ο ρόλος της Υπεπιτροπής είναι απλώς συμβουλευτικός και δεν δεσμεύει ουδόλως, ούτε την Αρχή, ούτε τα ίδια τα μέλη της Υπεπιτροπής. (Βλ. συγκεκριμένα τον Κανονισμό 19(1), (2), (3) και (4)).

Με αυτά τα δεδομένα δεν υπάρχει παράβαση, στην προκειμένη περίπτωση, της αρχής "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων".

(6) Εδώ ομολογουμένως δεν υπήρξε αλλαγή στον τόπο εργασίας του ενδιαφερόμενου μέρους, εντός της εννοίας

του Κανονισμού 2(1) που με τη μετάθεσή του, αν και έπαυσε να ανήκει στην ίδια Υπηρεσία, εξακολουθούσε να εργάζεται στα Κεντρικά Γραφεία, όπως και πριν.

5 Σύμφωνα όμως με τον Κανονισμό 26(2):

10 "Μετάθεση θεωρείται και η γενομένη κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου εις ανταπόκρισιν εις δημοσίευσιν υπό της Αρχής διά της οποίας ζητούνται αιτήσεις διά πλήρωσιν κενής τινος θέσεως."

15 Η πρόνοια του Κανονισμού 26(2) είναι σαφής επί του προκειμένου και η περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους καλύπτεται ειδικά με την πρόνοια αυτή.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

20 *P.I.K κ.α. ν. Καραγιώργη κ.α. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159.*

Πετούσης ν. Α.Η.Κ. (Αφ.1) 4 Α.Α.Δ. 2743.

Enripides v. E.A.C. (1982) 3 C.L.R. 850.

25

Προσφυγή.

30 Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της καθ' ης η αίτηση Αρχής ημερομηνίας 21/5/91, με να μεταθέσει στην θέση Μηχανικού Εκπαιδύσεως και Επιμορφώσεως, Υπηρεσία Προσωπικού, Κεντρικά Γραφεία, αναδρομικά από 1/4/89, το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί να προάξει στη θέση αυτή τον αιτητή.

35 *Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.*

Κ. Στιβαρού (δ/νις) για Γ. Κακογιάννη, για την καθ' ης η αίτηση.

40

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ζητείται η ακύρωση της απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 21/5/91, με την οποία

μετατέθηκε στη θέση Μηχανικού Εκπαιδύσεως και Επιμορφώσεως, Υπηρεσία Προσωπικού, Κεντρικά Γραφεία, αναδρομικά από 1/4/89, το ενδιαφερόμενο μέρος Γεώργιος Χ"Γιάννη, αντί να προαχθεί στη θέση αυτή ο αιτητής.

5

Ο αιτητής κατέχει, από 1/1/82, τη θέση Ηλεκτρολόγου Μηχανικού στην υπηρεσία της καθ' ης η αίτηση Αρχής (η Αρχή).

10

Το ενδιαφερόμενο μέρος, που κατείχε από την 1/9/82 τη θέση Μηχανικού της Αρχής, προάχθηκε, στις 1/12/88, στη θέση Μηχανικού Εμπορικών Υπηρεσιών (Εκμετάλλευσης), στα Κεντρικά Γραφεία της Αρχής.

15

Στις 16/11/88, η Αρχή κυκλοφόρησε Γνωστοποίηση Κενών Θέσεων, αρ. 10/88, στην οποία περιλαμβάνετο (υπό τον αύξοντα αριθμό 8) και μία θέση Μηχανικού Εκπαιδύσεως και Επιμορφώσεως Προσωπικού, Κεντρικά Γραφεία, Κλίμακα Α13.

20

Ο αιτητής ήταν ανάμεσα στους αποταθέντες για προαγωγή, το δε ενδιαφερόμενο μέρος ανάμεσα στους αποταθέντες για μετάθεση στην εν λόγω θέση (Τεκμήριο 2 στην ένσταση).

25

Του θέματος επιλήφθηκε κατ' αρχήν η Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής διά Προαγωγής Επιστημονικού Προσωπικού (Μεικτή Επιτροπή), σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 18 και του Δεύτερου Πίνακα, των περί Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 (ΚΔΠ 291/86), η οποία, αφού εξέτασε τις αιτήσεις των υποψηφίων για προαγωγή, επέλεξε για προαγωγή 3 υποψηφίους τους οποίους και πρότεινε, με την έκθεσή της ημερομηνίας 10/2/89 (Τεκμήριο 4). Ο αιτητής δεν συμπεριλαμβανόταν στους προταθέντες για προαγωγή υποψηφίους, ούτε φυσικά και το ενδιαφερόμενο μέρος, αφού δεν ήταν υποψήφιος για προαγωγή, αλλά για μετάθεση.

40

Του θέματος επιλήφθηκε στη συνέχεια η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής για θέματα Προσωπικού (η Υπεπιτροπή) κατά τις συνεδρίες της με ημερομηνίες 24, 27

και 28 Φεβρουαρίου 1989, σύμφωνα με τον Κανονισμό 19. Η Υπελιτροπή, αφού μελέτησε την εισήγηση της Μεικτής Επιτροπής, εξέτασε τις αιτήσεις των υποψηφίων για προαγωγή και εκείνων που υπέβαλαν αίτηση για μετάθεση
5 και άκουσε επίσης τις απόψεις του Γενικού Διευθυντή (ο Διευθυντής) και Διευθυντών Υπηρεσιών της Αρχής, όπου θεώρησε τούτο αναγκαίο και αποφάσισε να συστήσει στην Αρχή την πλήρωση της κενής θέσης με τη μετάθεση του Γ. Σιαμμά, διαφωνούντος του Προέδρου της, που σύστησε το
10 ενδιαφερόμενο μέρος "λόγω πείρας στην υπόψη θέση" (Παράρτημα "Χ" στην αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή).

Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 24/3/89, η Αρχή,
15 αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων της εισηγήσεως της Μεικτής Επιτροπής και των συστάσεων τόσο της Υπελιτροπής της Αρχής όσο και του Διευθυντή, αποφάσισε κατά πλειοψηφία ν' ακολουθήσει τη σύσταση του Διευθυντή και
20 να πληρώσει την κενή θέση με τη μετάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους (Παράρτημα "ΧΙ" στην αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή).

Ο αιτητής πρόσβαλε, με την προσφυγή αρ. 422/89, την
25 πιο πάνω απόφαση της Αρχής. Μετά την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση του **Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και Άλλων ν. Καραγιώργη και Άλλων** (Αναθεωρητικές Εφέσεις 1163, 1178 και 1179) που εκδόθηκε στις 14/2/91, με την οποία οι
30 διατάξεις του περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) Νόμου του 1988 (αρ. 149/88) αναφορικά με τη συγκρότηση και λειτουργία των Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, όπως είναι η Αρχή, κηρύχθηκαν αντισυνταγματικές, η πιο πάνω
35 απόφαση για μετάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Ως αποτέλεσμα, η Υπελιτροπή της Αρχής συνήλθε και
40 πάλι στις 2 και 8 Μαΐου, 1991, για σκοπούς επανεξέτασης του θέματος. Από τη σελίδα 26 των πρακτικών της Υπελιτροπής (Τεκμήριο 5 στην ένσταση), διαβάζουμε τα ακόλουθα:

"Η Υπεπιτροπή ενεργούσα σύμφωνα με τον Κανονισμό 19 και τους Κανόνες τους ρυθμίζοντες τη διαδικασία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής όπως φαίνονται στο Μέρος II του Δευτέρου Πίνακα των 5
 Περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986, επιλήφθηκε εκ νέου των αιτήσεων για προαγωγή, όπως αναφέρονται στον επισυνημμένο κατάλογο χρώματος λευκού, των περιπτώσεων υπαλλήλων οι οποίοι είχαν ισοβάθμια θέση και οι οποίοι υπέβαλαν αίτηση για μετάθεση όπως 10
 φαίνονται στον κατάλογο χρώματος κιτρίνου, και αφού μελέτησε και αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της δηλαδή τα υπηρεσιακά στοιχεία κάθε αιτητή, τον προσωπικό φάκελο κάθε αιτητή (που είχε τεθεί ενώπιον της Υπεπιτροπής), την πείρα, αξία, 15
 ικανότητα, αρχαιότητα στην Αρχή, προσόντα σε συσχετισμό προς το ισχύον Σχέδιο Υπηρεσίας και επίδοση στην υπηρεσία, όπως αυτά αναφέρονται εκτενέστερα στην παράγραφο 23(2) των Κανονισμών και αφού έλαβε υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής 20
 Επιλογής Επιστημονικού Προσωπικού που περιέχονται στην Εισήγηση και αφού άκουσε τις απόψεις του Διευθυντή (οι οποίες απόψεις καταγράφονται πιο κάτω), καθώς επίσης και τις εμπιστευτικές εκθέσεις για τους υποψηφίους, προέβηκε 25
 στην επιλογή του καλύτερου διαθεσίμου υποψηφίου για μετάθεση χωρίς να λάβει υπόψη της ή να επηρεαστεί κατά οποιοδήποτε τρόπο από την προηγούμενη (ακυρωθείσα) απόφαση της Αρχής και αποφάσισε να συστήσει στην Αρχή τη μετάθεση του 8919 Γεώργιου 30
 Χατζηγιάννη στη θέση Μηχανικού Εκπαιδευσεως και Επιμορφώσεως, Υπηρεσία Προσωπικού, Κ.Γ., αναδρομικά (εφόσον η προηγούμενη προαγωγή ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο για λόγους τυπικούς) από 1/4/1989. 35

Απόψεις Διευθυντή

Ο Διευθυντής δηλώνει πως για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων της Αρχής και την 40
 καλύτερη λειτουργία της υπηρεσίας επιβάλλεται η πλήρωση της πιο πάνω θέσης με μετάθεση και δηλώνει ότι κατά τη γνώμη του ο 8919 Γεώργιος Χατζηγιάννη

είναι ο πλέον κατάλληλος για πλήρωση της θέσης αυτής λόγω πείρας και τον συστήνει για μετάθεση."

5 Το θέμα ήχθη, τέλος, ενώπιον της Αρχής, η οποία κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 21/5/91 αποφάσισε και πάλι, ακολουθώντας τη σύσταση τόσο του Διευθυντή όσο και της Υπεπιτροπής της, να πληρώσει τη θέση με τη μετάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους. Το σχετικό μέρος των

10

"Με προηγούμενη απόφαση της Αρχής ημερ. 24.3.1989 είχε μετατεθεί στην πιο πάνω θέση από 1.4.1989 ο 8919 Γεώργιος Χατζηγιάννη. Η απόφαση της Αρχής να μεταθέσει τον 8919 Γεώργιο Χατζηγιάννη

15

20 Μελετήθηκε εκ νέου η Εισήγηση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής διά Προαγωγές του Επιστημονικού Προσωπικού, ημερομηνίας 10/2/1989, για την πλήρωση της πιο πάνω κενής θέσεως (Γνωστοποίηση Κενών Θέσεων 10/88).

25

Η Αρχή, ενεργούσα σύμφωνα με τον Κανονισμό 23 των Περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986, επιλήφθηκε εκ νέου των αιτήσεων για προαγωγή, όπως αναφέρονται στον κατάλογο χρώματος λευκού, και των περιπτώσεων

30

35

40

Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για Θέματα Προσωπικού, τη σύσταση του Διευθυντή ο οποίος προτείνει για μετάθεση στην πιο πάνω θέση τον 8919 Γεώργιο Χατζηγιάννη, επιβεβαιώνοντας τη σύσταση του που είχε δώσει στη συνεδρία της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίας αυτής και τα οποία πρακτικά έχουν τεθεί ενώπιον της Αρχής, καθώς επίσης και τις εμπιστευτικές εκθέσεις για τους υποψηφίους, και αφού ακολούθησαν διαβουλεύσεις των Μελών της Αρχής μετά την αποχώρηση από τη συνεδρία του Διευθυντή (ο οποίος αποχώρησε μετά που εξέφρασε τις απόψεις του).

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

15

χωρίς να λάβει υπόψη της ή να επηρεασθεί κατά οποιοδήποτε τρόπο από την προηγούμενη (ακυρωθείσα) απόφαση της Αρχής, τη μετάθεση του 8919 Γεώργιου Χατζηγιάννη, στη θέση Μηχανικού Εκπαιδευσεως και Επιμορφώσεως, Υπηρεσία Προσωπικού, Κ.Γ., αναδρομικά (εφόσον η προηγούμενη μετάθεση ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο για λόγους τυπικούς) από 1.4.1989."

25

Εναντίον της πιο πάνω αποφάσεως καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Με τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή, εγέρθηκαν τα ακόλουθα θέματα:

30

(1) Η κενή θέση, που ήταν θέση προαγωγής, δεν μπορούσε να πληρωθεί με μετάθεση.

(2) Η σύνθεση της Υπεπιτροπής της Αρχής κατά τη διενέργεια της συστάσεως της (Τεκμήριο 5), δεν ήταν νόμιμη, ενόψει του γεγονότος ότι στη συνεδρία αυτή παρακάθησαν πρόσωπα για την παρουσία των οποίων δεν υπάρχει πρόνοια στους Κανονισμούς, και ιδιαίτερα τον Κανονισμό 19.

40

(3) Η σύσταση του Διευθυντή για την πλήρωση της

θέσης με τη μετάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους, είναι αόριστη, ανατιολόγητη και αντιφατική.

5 (4) Τρία από τα 8 μέλη της Αρχής που έλαβαν την επίδικη απόφαση του Τεκμηρίου 6, ήταν τα ίδια που απάρτιζαν την Υπεπιτροπή της Αρχής κατά τη λήψη της απόφασης του Τεκμηρίου 5, για σύσταση του ενδιαφερόμενου μέρους, κατά παράβαση της αρχής "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων".

10

(5) Η επίδικη απόφαση είναι ανατιολόγητη και η αιτιολογία της δεν μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου. Στο Τεκμήριο 6 γίνεται αναφορά στις συστάσεις του Διευθυντή, που δεν είναι όμως καταγραμμένες.

15

20 (6) Το ενδιαφερόμενο μέρος δε "μετατέθηκε" εντός της εννοίας του όρου (Κανονισμός 2(1)), αφού δεν υπήρξε αλλαγή τόπου εργασίας αλλά "μετακινήθηκε" απλώς από το ένα γραφείο στο άλλο. Επομένως, η Αρχή, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, ενήργησε κάτω από νομική πλάνη.

25 Η δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση Αρχής, εκτός από τους ισχυρισμούς που πρόβαλε σ' αντίκρουση των ισχυρισμών του δικηγόρου του αιτητή, πρόβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος αφού η θέση πληρώθηκε με μετάθεση και ο αιτητής δεν ήταν και ούτε και μπορούσε να ήταν

30 υποψήφιος για μετάθεση, αλλά για προαγωγή.

Πολλά από τα θέματα που εγείρονται στην παρούσα προσφυγή εγέρθηκαν και στην υπόθεση **Πετούσης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (αρ. υπ. 702/91, ημερομηνίας 31/7/92),

35 που αφορούσε τον ίδιο αιτητή, με θέμα την πλήρωση άλλης θέσεως στην Αρχή και πάλι με μετάθεση αντί προαγωγή (εναντίον της εκκρεμεί η Αναθεωρητική Έφεση 1626 που δεν έχει ακόμα ακουστεί).

40 Το θέμα της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του αιτητή εγέρθηκε κι' εξετάστηκε και στην πιο πάνω υπόθεση, όπου ο αδελφός Δικαστής κ. Στυλιανίδης, απέρριψε τον ισχυρισμό αυτό του δικηγόρου της καθ' ης η

αίτηση. Είμαι απόλυτα σύμφωνος με τη γνώμη που εξέφρασε επί του θέματος ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης. Εφόσον ο αιτητής ήταν προσοντούχος υποψήφιος για την πλήρωση της θέσης, που είναι θέση προαγωγής, έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την πλήρωσή της, με άλλο πρόσωπο, είτε η πλήρωση έγινε με προαγωγή, είτε με άλλο τρόπο. Επομένως οι ισχυρισμοί του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση για έλλειψη εννόμου συμφέροντος από μέρους του αιτητή κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται.

5

Θα εξετάσω τώρα τους ισχυρισμούς που προβάλλει ο αιτητής, με τη σειρά που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

10

Αναφορικά με το πρώτο θέμα που εγείρει, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι ενόψει της ερμηνείας του όρου "προαγωγή" στον Κανονισμό 10 και του γεγονότος ότι η επίδικη θέση είναι προαγωγής, δε χωρούσε πλήρωσή της με μετάθεση, η δε φράση "...ως θα ήτο η περίπτωση..." στον Κανονισμό 13(2), σημαίνει ότι η Αρχή έχει εξουσία να καθορίσει εκ των προτέρων και να προκηρύξει τη θέση είτε σαν θέση προαγωγής, είτε μετάθεσης.

15

20

Οι ίδιοι ισχυρισμοί εγέρθηκαν και εξετάστηκαν στην υπόθεση *Πετούση ν. Α.Η.Κ.* (όπως πιο πάνω). Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης, απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή, ανέφερε τα ακόλουθα:

25

"Ο Κανονισμός 2(1) προβλέπει ότι κενή θέση σημαίνει 'θέσιν μη κατεχομένην υπό υπαλλήλου'".

30

Η θέση που πληρώθηκε στον ουσιώδη χρόνο ήταν κενή.

Θέσεις προαγωγής με τον Κανονισμό 13(2) μπορούν να πληρωθούν με προαγωγή ή μετάθεση υπαλλήλου.

35

"Όσον και αν ξενίζει η πλήρωση της θέσης με μετάθεση, η απόφαση αυτή έχει νομικό έρεισμα στους Κανονισμούς της Αρχής και η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή είναι αβάσιμη και δεν ευσταθεί."

40

Υιοθετώ τα όσα λέχθηκαν πιο πάνω και απορρίπτω

τους ισχυρισμούς του αιτητή επί του προκειμένου ως
 αβάσιμους. Περαιτέρω, θα ήθελα να προσθέσω, ότι η
 διακριτική εξουσία της Αρχής, με βάση τον Κανονισμό 13
 (2) δεν περιορίζεται, όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος του
 5 αιτητή στον εκ των προτέρων καθορισμό του τρόπου
 πληρώσεως των κενών θέσεων, αλλά είναι λογικό η Αρχή
 ν' ασκήσει τη διακριτική της εξουσία αφού λάβει υπόψη
 τις εισηγήσεις τόσο της Μεικτής Επιτροπής όσο και της
 Υπεπιτροπής της, με γνώμονα το καλώς νοούμενο
 10 συμφέρον της υπηρεσίας. Η Μεικτή Επιτροπή, όπως
 εξάλλου φαίνεται κι' από τις εξουσίες που της παρέχει ο
 Κανονισμός 18, εξετάζει μόνο αιτήσεις για προαγωγή και
 διενεργεί εισηγήσεις μόνο για σκοπούς προαγωγής, ενώ η
 Υπεπιτροπή της Αρχής, της οποίας οι εξουσίες πηγάζουν
 15 από τον Κανονισμό 19, εξετάζει τόσο τις αιτήσεις για
 προαγωγή όσο και για μετάθεση προτού διενεργήσει τις
 συστάσεις της. Στην παρούσα περίπτωση υπήρχαν οι
 εισηγήσεις για πλήρωση της θέσης με μετάθεση, τόσον από
 την Υπεπιτροπή της Αρχής όσον και το Γενικό Διευθυντή
 20 (Τεκμήριο 5).

Ο δεύτερος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή
 αφορά την παρουσία, κατά τη συνεδρία της Υπεπιτροπής,
 Τεκμήριο 5, ατόμων που δεν ήταν μέλη της Υπεπιτροπής,
 25 γεγονός, που κατά τους ισχυρισμούς του, καθιστά τη
 διαδικασία άκυρη.

Όπως πολύ ορθά παρατήρησε ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης
 στην πιο πάνω αναφερόμενη απόφασή του, η παρουσία των
 30 ατόμων αυτών (του Γενικού Διευθυντή, του Διευθυντή
 Τεχνικών Υπηρεσιών και Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή
 και του Διευθυντή Προσωπικού) εξουσιοδοτείται με τον
 Κανονισμό 19(6) και τον Κανόνα 6 του Μέρους ΙΙ του
 Δευτέρου Πίνακα των Κανονισμών. Επομένως κι' αυτός ο
 35 ισχυρισμός κρίνεται αβάσιμος.

Όσο για τη σύσταση του Διευθυντή για πλήρωση της
 επίδικης θέσης με μετάθεση, αυτή είναι κατά τη γνώμη
 μου, αιτιολογημένη (πλήρης αναφορά σ' αυτήν έχει γίνει
 40 προηγουμένως, κατά την ιστόρηση των γεγονότων). Εξηγά
 ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είναι ο πιο κατάλληλος για
 την πλήρωση της θέσης, λόγω πείρας και εισηγείται τη
 μετάθεσή του σ' αυτήν. Στην ίδια εισήγηση προέβηκε κι' η

Υπεπιτροπή της Αρχής, της οποίας ο ρόλος είναι καθαρά συμβουλευτικός και δε δεσμεύει καθόλου την Αρχή (Κανονισμός 19(3) και (4)). Η Αρχή, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της Τεκμήριο 6, έλαβε υπόψη, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, τόσο τη σύσταση της Υπεπιτροπής της, όσο και του Διευθυντή, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι της σύστασής του. Περαιτέρω, η σύσταση αυτή του διευθυντή δεν είναι αντιφατική, όπως εισηγείται ο δικηγόρος του αιτητή. Το γεγονός ότι ο κ. Εργατούδης (Γενικός Διευθυντής) ήταν Πρόεδρος της Μεικτής Επιτροπής που σύστησε για προαγωγή 3 άλλα άτομα, δεν έρχεται σ' αντίθεση με τη σύστασή του για πλήρωση της επίδικης θέσης με μετάθεση, γιατί, όπως εξήγησα και προηγουμένως, ο ρόλος της Μεικτής Επιτροπής είναι να εξετάσει και να προβεί σε συστάσεις μόνο επί των αιτήσεων για προαγωγή (Κανονισμός 18). Η εκτίμηση, του κατά πόσο κενή θέση θα πληρωθεί με μετάθεση ή προαγωγή, ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της Αρχής. Ούτε και έχει βάση ο ισχυρισμός ότι κατά τη σύσταση του Διευθυντή στο στάδιο της επανεξέτασης, λήφθηκε υπόψη η πείρα του αιτητή που αποκτήθηκε μετά τη λήψη της απόφασης που ακυρώθηκε με την προσφυγή 422/89. Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας της Αρχής, ημερομηνίας 24/3/89 (Παράρτημα ΧΙ) και κατά τη συνεδρία εκείνη της Αρχής, ο Διευθυντής είχε συστήσει το ενδιαφερόμενο μέρος και πάλι, λόγω πείρας.

Με βάση τα πιο πάνω, κι' ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Οι ισχυρισμοί του αιτητή για παράβαση του αξιώματος "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων", κρίνονται επίσης αβάσιμοι. Στην υπόθεση *Eвриpides v. Electricity Authority of Cyprus* (1982) 3 C.L.R. 850, λέχθηκαν τα ακόλουθα, στη σελίδα 857:

"The fact that a Board for the purpose of efficient and expedient carrying out of its duties entrusts to a sub-committee of its members the task of considering a particular topic and report or make recommendations to the full Board, does not constitute such sub-committee a distinct organ, participation in which disentitles the members so participating from attending the meeting of the

Board at which a final decision on the matter is to be taken."

5 Επιπρόσθετα, ο Κανονισμός 19 της ΚΔΠ 291/86 που θεσπίστηκε μετά την πιο πάνω απόφαση, προνοεί ρητά ότι ο ρόλος της Υπεπιτροπής είναι απλώς συμβουλευτικός και δε δεσμεύει ουδόλως, ούτε την Αρχή, ούτε τα ίδια τα μέλη της Υπεπιτροπής. Ο Κανονισμός 19(1), (2), (3) και 10 (4), έχει ως εξής:

"19(1) Συνίσταται Συμβουλευτική Υπεπιτροπή η οποία θα είναι γνωστή ως "Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής διά θέματα Προσωπικού" απαρτιζομένη εκ 15 τριών Μελών της Αρχής εις τα οποία θα συμπεριλαμβάνεται ο εκάστοτε Πρόεδρος, ή ελλείψει Προέδρου, ή κωλυμένου του Προέδρου να παρακαθήση, ο Αντιπρόεδρος της Αρχής. Τα δυο έτερα 20 Μέλη θα καθορίζονται υπό της ολομελείας της Αρχής η οποία θα δύναται να καθορίξη τον χρόνον της θητείας των και να παύη και αντικαθιστά ταύτα.

(2) Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή θα επιλαμβάνηται των κάτωθι θεμάτων αφορώντων εις ζητήματα 25 προσωπικού- ..... και θα προβαίνη εις συστάσεις και εισηγήσεις προς την Αρχήν.

(3) Ο ρόλος της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής θα είναι συμβουλευτικός μόνον, με σκοπόν παροχής 30 βοήθειας προς την Αρχήν εις την επιλογήν του καλύτερου διαθεσίμου υποψηφίου διά διορισμόν ή προαγωγήν εις οιαδήποτε κενήν θέσιν ως και εις τα έτερα ζητήματα τα οποία αναφέρονται εις το εδάφιον (2) του παρόντος Κανονισμού.

35 (4) Η Αρχή ουδόλως θα δεσμεύηται εξ' οιασδήποτε συστάσεως της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, τα δε μέλη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής όταν θα παρακάθηται εις την ολομέλειαν της Αρχής ουδόλως 40 θα δεσμεύονται υπό οιασδήποτε αποφάσεως ληφθείσης υπό της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής έστω και εάν ταύτα συμμετέσχον εις την λήψιν της τοιαύτης αποφάσεως. Η Αρχή εν ολομελεία θα έχη

αποκλειστική αρμοδιότητα και εξουσίαν να λαμβάνη τελικές και δεσμευτικές αποφάσεις επί πάντων των θεμάτων προσωπικού."

Με βάση τα πιο πάνω, δε βρίσκω να υπάρχει 5
παράβαση, στην προκειμένη περίπτωση, της αρχής "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων".

Η επίδικη απόφαση, όπως φαίνεται κι' από τα ίδια τα 10
πρακτικά τόσο της Αρχής όσο και της Υπεπιτροπής της είναι αιτιολογημένη, και δε βρίσκει έρεισμα ο ισχυρισμός του αιτητή ότι οι συστάσεις του Διευθυντή δεν είναι καταγεγραμμένες. Πλήρης αναφορά στο κείμενο τόσο της 15
σύστασης της Υπεπιτροπής (Τεκμήριο 5) όσον και της απόφασης της Αρχής (Τεκμήριο 6) έχει γίνει προηγουμένως. Απ' αυτά φαίνεται ότι οι συστάσεις του Διευθυντή είναι πλήρως καταγεγραμμένες στο Τεκμήριο 5, 20
στο δε Τεκμήριο 6 γίνεται αναφορά στις συστάσεις του Διευθυντή τόσο ενώπιον της Αρχής όσο και της Υπεπιτροπής της, αναφέρεται δε σχετικά ότι τα πρακτικά της Υπεπιτροπής τέθηκαν ενώπιον της Αρχής.

Επί του ισχυρισμού του αιτητή, ότι η μετάθεση του ενδιαφερόμενου μέρους δεν αποτελεί στην ουσία μετάθεση 25
αλλά μετακίνηση, αφού δεν υπήρξε αλλαγή τόπου εργασίας, ο Κανονισμός 2(1) ορίζει ότι:

" μετάθεσις' σημαίνει την μετάθεσιν από ένα τόπον 30
εργασίας εις άλλον αλλά δεν περιλαμβάνει προσωρινήν μετάθεσιν", και

" τόπος εργασίας' σημαίνει τα Κεντρικά Γραφεία, 35
τα Περιφερειακά Γραφεία, τα Επαρχιακά Γραφεία, τα Κέντρα Εξυπηρέτησως Καταναλωτών και τους Ηλεκτροπαραγωγούς Σταθμούς."

Το ενδιαφερόμενο μέρος πριν την επίδικη απόφαση 40
ήταν Μηχανικός Εμπορικών Υπηρεσιών και ανήκε στο Τμήμα Εμπορικών Υπηρεσιών, με τόπο εργασίας τα Κεντρικά Γραφεία. Η επίδικη θέση, στην οποία μετατέθηκε, ανήκει στην Υπηρεσία Προσωπικού, με τόπο εργασίας και πάλι τα Κεντρικά Γραφεία.

Εδώ ομολογουμένως δεν υπήρξε αλλαγή στον τόπο εργασίας του ενδιαφερόμενου μέρους, εντός της εννοίας του Κανονισμού 2(1) που με τη μετάθεσή του, αν και έπαυσε να ανήκει στην ίδια Υπηρεσία, εξακολουθούσε να εργάζεται στα Κεντρικά Γραφεία, όπως και πριν.

Σύμφωνα όμως με τον Κανονισμό 26(2):

10 "Μετάθεση θεωρείται και η γενομένη κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου εις ανταπόκρισιν εις δημοσίευσιν υπό της Αρχής διά της οποίας ζητούνται αιτήσεις διά πλήρωσιν κενής τινος θέσεως."

15 Η πρόνοια του Κανονισμού 26(2) είναι σαφής επί του προκειμένου και η περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους καλύπτεται ειδικά με την πρόνοια αυτή.

Επομένως, κι' ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

20 Συμπερασματικά και για όλους τους πιο πάνω λόγους η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.